

rából minden készletet megragadott s ki-merített, hogy előbb a Khuen-Hédervár-kabinetnek, majd jogutódainak: a Lukács-kabinetnek az ország érdekében való törekvéseit paralizálhassa. Így jutottunk a bank-priusz, majd a választójogi priusz csalfa jelszavain át a június óta történe-kehez s a mai helyzethez, melynek homlok-terében a végre kellőleg fölszerelt s hosszú utjáról szerencsésen célhoz érkező választási törvény áll. Lukács László a kényes és nehéz feladatot az állami és nemzeti szempontok érvényre juttatásával oldotta meg: a lehető terjedelemben szélesíti ki a szavazatképesek medencéjét, hogy a de-mokratikus szellem fölfrissítse azt a törté-neti jelleg veszélyeztetése s Magyaror-szág nemzeti jövőjének kockáztatása nél-kül.

A józan közvélemény örömmel és megnyugvással várja a rév felé közelgő hajót a parton, hogy végre kikössön és rakományát a közéletnek átadja. A hajó pedig nem néz többé egyébre, mint a rév-partra, mely felé annyi viszontagság után bátran közeledhet immár, hogy horgo-nyait lebocsássa és kikössön, rakományát partra tegye. Dagadó vitorlái, erős gépe-zete és avatott kormányzata könnyen le-győzik a nehézségeket. Célhoz kell jutnia az ország érdekében, a feszültségek és el-lentétek kiegyenlítésére.

Az oklándi választás. Oklándról jelen-tük: Március 6-án választja meg a kerület a lemondott *Heltai* Ferenc utódját. A munka-párt jelöltje báró *Dániel* Lajos, a szövetkezett ellenzéke *Udmösy* József, homoródszentpáli lelkész, aki vasárnap már be is utazta a ke-rület több községét.

A dominó: Van okom rá. Az ember néha eldob egy drágakövet s hamisít vesz, mert az fénylik.

Az ur: S velem kapcsolatban történt ez veled? A féltékeny volt a hamisítvány s én a drága kő? Tréfálsz.

A dominó: A legkomolyabban beszélek.

Az ur: Valamikor szerelmes voltam be-léd? Mondtam neked? Istenem, csak tud-nám, ki vagy?

A dominó: Még mindig nem tudod ki-találni?

Az ur: Az arc formája, a fej, az alak... csak teltebbnek látszol.

A dominó: A dominó redői csálnak.

Az ur (félre térdelve, egészen közel hozzá): Ha hihettem volna... Mindig olyan szigorú voltál irányomban, olyan kemény. S most egyszerre...

A dominó (hízelegve): Le voltam köt-ve, hűséget fogadtam másnak s nem értet-tem egészen a szívemet... Mikor azonban elhúzódtál mellőlem, megtudtam, ki voltál te nekem s hogy... szeretlek.

Az ur (átkarolva, elfojtott ujjongással): Juliska!

A dominó (elhúzódva): Így nem hiv-nak!

Az ur (bután): Nem?

A dominó: Egészen másképen hívnak. S ő Juliska utáni kiabál! Egy év előtt sze-retett, azt mondta, nem tudna élni nélkü-lem.

Készülődés a szegedi tömegsztrájkra.

— 12000 munkás kenyér nélkül. —

(*Saját tudósítónktól.*) A szegedi szociál-demokrata párt kedden este hét órakor nép-gyűlést tartott a Munkás-Otthonban. A nép-gyűlés szónokai figyelmeztették a munkás-ságot, hogy valószínűleg *szerdán reggel prok-lamálják a tömegsztrájkot*. A központtól min-den percben várják a titkos jelzésű táviratot, amely után megszűnik a munka. A szegedi párt ezernégyszáz tagot számlál, de ezen-kivül *tizenkétezer munkanélküli munkás* van, akik természetesen szintén csatlakoznak a sztrájkolóknak demonstrációjához.

A Munkás-Otthonban százával tanyáz-nak a munkanélküliek. Sakkoznak billiár-doznak, olvasnak és vitatkoznak. A könyves-polcon az agitativ jellegű nyomtatványok között szerényen meghúzódik *Anatole Fran-ce: „Szomjazó istenek”* című alkotása, aztán *Ady, Farkas, Csizmadia* proletárversei, *Sza-bó* Ervin tanulmánya az „Ipari munkásság hullámvásárlásáról”, a „Csuhasok” és egyéb könyvek. A könyvespolcon azonban most senki nem keresgélget, mindenkit lefoglal a tömegsztrájk kérdése. Abban senki nem ké-telkedik, hogy föltétlenül proklamálják a sztrájkot. Csak azt tippelik, hogy melyik órá-ban rakják le a szerszámot.

— Mit gondolnak, meddig tarthat a tö-megsztrájk? — kérdeztük.

— Ugy öt-hat napig bizonyosan.

— No és elkészültek erre? Van elege-n-dő pénzünk?

— Nem kell erre elkészülni, eddig sem kerestünk. Vagy tizenkétezeren vagyunk épí-tőmunkások munka nélkül, a szakosztálytól

Az ur: Istenem, ezt úgy szokás mon-dani... Te csakugyan nem Juliska vagy?

A dominó: Nem, nem és nem! Te hü-telen!

Az ur: Bocsánat. Amint állítod, sze-rettelek. Miért dobtad el akkor szerelme-met?

A dominó: Az imént elmondtam, mikor a drága kövel hasonlítottalak össze.

Az ur: Ez nagyon szeretetreméltó volt tőled. Emlékezem. Tehát egy év előtt sze-rettelek? De ez egy kis örökkévalóság, gyermekem. Mit tudom én ma, kibe szeret-tem egy év előtt. Ilyen sokáig nem szabad egy embert megvárakoztatni. Ilyen hűség nincsen.

A dominó (haragosan): De a Juliskád-hoz hű vagy, nemde?

Az ur: Öt csupán három hónap óta ismerem, S az összezördülés köztünk három nap előtt történt. Ha ő is olyan sokáig gon-dolkozik, mint te s csak egy év múlva jön rá, hogy drágakő vagyok... bizonyára ké-ső lesz... Az elszalasztott alkalmak nem térnek vissza többé. Ezt jegyezd meg ma-gadnak a jövőre.

A dominó (dühösen távozva): Semmire-való vagy!

Az ur (megvakarja a fejét): Most tu-lajdonképpen tudni szeretném, ki volt ez: a barna Mili, vagy a szőke Teréz? Különben mindegy. Ilyen éves histórián mit törje az ember a fejét?

kaptunk valami segítséget. Rosszabb állapot már úgy sem következhet.

— Tüntető fölvonulást akarnak-e ren-dezni?

— *Nem.* Erre nem is adna engedélyt a rendőrség. *De nem is akarunk belerohanni a szuronyokba.* Csöndesen demonstrálunk, de azt mindenki megérzi. Sztrájk idején itt ta-nyázunk a Munkás-Otthonban, azt csinál-hatunk, amit akarunk.

A pártvezetőség a *szervezetlen munká-sokat* is be akarja vonni a sztrájkba. A nyom-dászokkal, fodrászokkal és pincérekkel tár-gyaltak, hogy csatlakozzanak a sztrájkhoz. A *nyomdászok* azonban csak abban az eset-ben hajlandók sztrájkolni, ha a munkaadók a sztrájk idején is kifizetik a munkabérüket. Ha a szervezetlen nyomdászokkal valamilyen formában sikerülne a megállapodás, akkor épen úgy, mint Budapesten, Szegeden sem jelelnének meg a lapok.

A *pincérek* sztrájkja a legkétségesebb. Javarészen a — *facér* pincérek akarnak sztrájkolni. A vendéglőkben és a kávéházak-ban tehát minden valószínűség szerint a ren-des kiszolgálásban részesül a publikum. A *pékek* és *mészárosok* tulnyomó részben sztrájkolnak. A főkapitány értesíti a közön-séget, hogy aki *kenyérszükségben* szenved, a rendőrségen kap kenyeret a rendes ár-ban. *Katonapékek* sütnek naponta ezer kiló kenyeret.

A pártvezetőség kedden délelőtt fölke-reste *Somogyi Szilveszter* dr. főkapitányt és kérte, hogy sztrájk idején *zárassa be a kores-mákat*, hogy a nehéz napokban a munkás-ság megőrizhesse a józanságát. A főkapitány örömmel vette tudomásul a szociálisták ki-vánságát és már a délutáni órákban a követ-kező plakát jelent meg:

HIRDETMEY.

A koresmák, sörházak és pálinkaméré-sek vonatkozó szabályrendelet 9. §-ában fog-lalt jogomnál fogva elrendelem, hogy a fe-nyyegető általános sztrájkra való tekintettel pálinkamérések és azok a koresmák és sö-rházak, melyek csupán italméréssel foglal-koznak, melyeknek tehát *csak italmérési en-gedélyük van*, de az iparhatóság által kiállí-tott *vendéglői iparendélyük nincs*, 1913. március 5-ikével kezdődően reggel 7 óra előtt *ki nem nyithatók és este 7 órakor bezáran-dók*. Aki e tilalmat megszegi, szabályrende-let szerint 100 koronáig terjedő bírsággal büntetettetik.

E rendelkezésem hatálya az általános sztrájk végéig tart.

Szeged, 1913. március 4.

Somogyi Szilveszter dr.
főkapitány.

A *gyárakból* hétfőn este bevonták a *ka-tonaságot*, kedden reggel azonban újból *visz-szarendelték* őket. Két-két szakasz katona őr-zi a gyárakat. Az újszegedi kendergyárban kedden *honvédek* váltották föl a közösöket. A honvédek nagyon komolyan teljesítik a megbízásukat, a gyár több pontján őrszeme-ket állították föl és *Tabody* őrnagy fölül-vizsgálta a készültséget.

legszébb és legmodernebb kivitelben,
Braun Viktornál
Szeged, Vár-utca 7. szám.
Telefon 77-11. Telefon 77-11.
A legkedvezőbb fizetési feltételek!